

Frembringelses Udbredelse standset. I første Tilfælde maa Administrationen gribe til foreløbige provisoriske Love, forsaavidt den anseer det nødvendigt, at en saadan Foranstaltning træffes, førend Rigsdagen er samlet. Jeg troer, at Regjeringen Intet kan have herimod, thi det forekommer mig, at Ministeriet altid helst maa ønske at kunne dele Ansvar, med de lovgivende Kamre. Med Hensyn til det enkelte Skrift eller en enkelt Deel af samme have vi aabnet Regjeringen en lettere Udgang til at faae dets Udbredelse standset, idet vi nemlig paa den ene Side have erkjendt, at det ikke gik an ubetinget at tilstede Udbredelse af Skrifter, som vare af et saadan Indhold, at de, naar de vare udgivne heri Landet, vilde blive standsede og paadrage Bedkommende Straffeanfvar, medens vi paa den anden Side have søgt at give Regelen saaledes, at den ikke greb hemmende ind, navnlig i Boghandlernes Virksomhed. Tilfældet er det, at der Ingen er heri Landet, som ved Skriftet har gjort sig skyldig i noget Strafbart, men det er kun Skriftet som saadant, hvis Udbredelse man maatte ønske standset. Vi have derfor foreslaaet en Fremgangsmaade, hvorved Skriftet bliver det Gjenstand for Undersøgelse, om det nemlig er af et saadant Indhold, at det ikke bør udbredes heri Landet, eller ikke. Derimod kommer Dommen, som saadan, aldeles ikke til at gaae ud over den, i hvis Besiddelse Skriftet er foresundet; men, naar der er faldet en Dom, hvorved et Skrift er erkjendt at være af en saadan Beskaffenhed, at dets Udbredelse heri Riget ikke bør taales, mene vi, at denne Dom skal bringes til offentlig Kundskab, og naar der da er Nogen, som handler mod denne Dom, begaaer han derved vel ikke en Presseforseelse, men en Forseelse mod Statsmyndigheden, saaledes som denne træder frem i den bekjendtgjorte Dom. Med Hensyn til de til denne Paragraph stillede Endringsforslag, da kunne Forslagsstillerne ikke gaae ind paa dem; det er nemlig forekommet os, at der navnlig i 15 b og de følgende er en saadan Sammenblanden af den civile og criminelle Processform, som vi paa ingen Maade troe at være utilraadelig. Vi skjønte heller ikke, at det for

den Private kan have nogen Interesse, at en saadan Bestemmelse gives, thi, naar der er Grunde tilstede, hvorfor han har Ret til at faae et Skrift lagt under Beslag, saa er der i den almindelige Lovgivning aabnet ham en Veie til, paa almindelig Maade, at faae Skriftet standset.

Justitsministeren: Det er vistnok et meget vanskeligt Problem, de ærede Forslagsstillere have sat sig, idet de have villet bygge en Lovbestemmelse angaaende fremmede eller i Udlandet trykte Skrifter paa den samme Grundvold, paa hvilken Lovbestemmelserne om den indenlandtske Presses Frembringelser ere baserede. Naar man ifølge Grundlovens § 91 støtter Presseloven paa den Regel, at det er Ansvar for Domstolene for det allerede Udgivne, som skal forhindre Pressens Misbrug, og det altsaa ikke er nogen forebyggende eller præventiv Forholdsregel, som skal anvendes, saa er det jo klart, at man gaaer ud fra, at man ialtfald i Reglen vil kunne drage den Paagjældende, som har gjort sig skyldig i Misbrug af Pressen, til Ansvar for Domstolene. Jeg har tidligere paaviist, at der kunde indtræde Tilfælde, som efter Regjeringens Mening burde ialtfald bringes under Forhandling her, i hvilke, naar man consequent vilde gjenneføre det Princip, at den Paagjældende i ethvert Tilfælde kunde drages til Ansvar for Domstolene, Ansvar, dersom han ikke var indenfor Statens dømmende Myndigheds Omraade, maatte gaae over paa den Efterfølgende; men jeg vil erkjende, at særdeles vægtige Grunde kunne tale for, at denne Regel taaler nogen Indskrænkning, tilmed da de Tilfælde, hvori denne Indskrænkning maatte finde Sted, dog maae forudsættes at være saa sjældne, at den Ulempe, som vilde være forbunden med Regelen consequente Gjennemførelse, maaskee vilde være overveiende. Men en anden Sag er det dog aabenbart, naar Taler er om Udlandets Pressefrembringelser, hvor man i Regelen maa gjøre Regning paa, at den Paagjældende, hvem det egentlige Ansvar for disse Frembringelser paahviler, ikke kan drages til Ansvar heri Landet, og hvor man altsaa ikke har Anledning at holde sig til end det enkelte Skrift, som foreligger her i Landet. Jeg troer nu, at